

Глобалізація супроводжується ростом взаємодії між людьми з різних країн і необхідністю усунення культурних відмінностей. Керівник проекту повинен розуміти свою власну культуру, а також культуру всіх зацікавлених сторін. Багатокультурні команди мають багато переваг, таких як розвиток нових навичок і досвіду, які створять нову унікальність в проектах.

Список літератури

1. Knutson Joan, 2001. Project management for business professionals: a comprehensive guide, John Wiley & Sons Publisher, New York.
2. Lewis P. James, 2008. Mastering Project Management: Applying Advanced Concepts to System Thinking, McGraw-Hill Publishing, New York.
3. Zait N. 2002. Intercultural Management: valuing cultural differences, Economic Publisher, Bucuresti.
4. Binder Jean Carlo. 2007, Global project management: communication, collaboration and management across borders, Aldershoj, England : Gower, P. 40–42
5. Boykov, V. & Goceva, M. (2019): Qualification as a prerequisite for innovation in training, KNOWLEDGE –International Journal Vol. 34.2. P. 419–424.
6. Ralf Mueller and Rodney Turner, “Cultural Differences in Project Owner-Project Manager Communications”, Innovations Project Management Research 2004
7. Бойков В., Бойков Д. 2019. Безмалвието в бизнес комуникацията, МВБУ Ранф Diana Elena, Annales Universitatis Apulensis Series Oeconomica, 12(2), 2010. URL: <https://thinkingportfolio.com/benefits-of-different-cultures-in-project-management/>

УДК 332.05

Братенші В. Д., викладач-методист вищої категорії

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

НАУКОВО-ТЕХНІЧНА РЕВОЛЮЦІЯ XX СТОЛІТТЯ

XX століття – це епоха науково-технічної революції, століття прориву в ядро атома й у відкритий космос, синтезу органічних речовин, проникнення в геном, пізнання механізмів поведінки живих систем, століття інтеграції знань і комплексного рішення науково-практичних завдань.

За минуле століття відбувся неймовірний підйом наукової думки людства, що набула зовсім новий напрямок розвитку – повна комп'ютеризація, всесвітня павутина.

Але зворотним боком видатних відкриттів і наукових досягнень стали величезної сили руйнування, наприклад, від ядерних вибухів, або Чорнобильської катастрофи.

Метою наших тез є дослідження наслідків НТР XX ст. на сучасний культурний розвиток людства.

В 1948 році було зроблено винахід, який відкрив нову еру в розподілі інформації. Дж. Бардін, У.Б. Шоклі та У. Браттейн, спираючись на досягнення теоретичної фізики, винайшли транзистор – невеликий пристрій, здатний замінити масивні радіолампи.

Транзистор і винайдені через десять років інтегральні мікросхеми дозволили сховати складну електронну начинку в невеликий корпус.

В результаті сьогоднішні комп'ютери розміром із книгу перевершують за своїми параметрами комп'ютери 60-х років, які займали цілі приміщення. Це привело до справжньої революції в способі життя людей, вплинувши на їхню роботу, навчання, ведення бізнесу, проведення наукових досліджень [1, с. 89].

Одне із найбільш вражаючих і суперечливих досягнень технології ХХ століття – підпорядкування людині ядерної енергії.

Концепції, що дозволяли розщепити атом, розроблялися вченими багатьох країн, але перехід від ідей до практичного здійснення ядерної реакції був досягнутий американськими вченими на початку 40-х років.

Після того, як німецьким фізикам в 1938 році вдалося розщепити ядро урану, А.Ейнштейн, Е.Фермі та Л.Сцілард прийшли до висновку, що ланцюгова реакція в принципі здійсненна.

В листі до президента Ф.Рузвельта А.Ейнштейн виражав стурбованість тим, що цей науковий прорив дозволяє створити «надзвичайно могутню бомбу».

Його стурбованість викликала до життя Манхеттенський проект, покликаний забезпечити першість Америки у створенні атомної бомби. Завдяки проекту була створена перша атомна бомба, випробувана в Нью-Мексіко 16 липня 1945 року.

Створення бомби та ядерне бомбардування американцями 6 і 9 серпня 1945 року вже по суті переможеної Японії поклали початок Атомній ері, часу страху перед зброєю масового знищення, що існували протягом всього періоду холодної війни, який пішов на спад лише сьогодні, коли починаються спроби покласти кінець розростанню арсеналів зброї.

Але разом з тим Атомна ера характеризується і мирним використанням сил атома в енергетиці та медицині.

Перша комерційна атомна електростанція була пущена в Іллінойсі (США) в 1956 році. На той час перспективи розвитку атомної енергетики виглядали самим райдужним образом.

Однак були і опоненти цієї технології, які вказували, що АЕС потенційно небезпечні, і задавалися питанням: чи можливе безпечне поховання ядерних відходів?

Аварія, що відбулася в 1979 році на АЕС «Три майлайленд» у Пенсільванії, а згодом і катастрофа на Чорнобильській АЕС викликала у багатьох народів світу ворожість до атомної енергії, яка ще більше посилилась після катастрофи на японській АЕС «Фукусіма – 1» в результаті потужного землетрусу 11 березня 2011 року.

Вартість будівництва АЕС зростала, і більш економічні джерела енергії стали виглядати куди більш привабливими.

Проекти вчених по використанню сонячної енергії, енергії вітрів і термальної енергії Землі були втілені в життя і стали звичним явищем.

Космічна ера почалася майже одночасно з Атомною ерою. Розробка ракетних двигунів уможливила запуск штучних супутників Землі і пілотованих людиною космічних апаратів.

В 1957 році Радянський Союз запустив перший «Супутник», у 1958 році за ним пішли США, що відправили в космос «Експлорер-1».

Політ людини в космос відбувся 12 квітня 1961 року. Першим в космосі побував радянський космонавт Юрій Гагарін, а слідом за ним – американець Алан Б.Шепард молодший.

Від цих спробних кроків у космосі до висадження на Місяць у 1969 році і до сьогоднішніх станцій – свого роду дзеркала розвитку прикладних наук – космічні програми Росії, США, Китаю та інших країн пройшли значний шлях [2, с. 78].

Супутники зв'язку передають комп'ютерні дані, через них здійснюються телефонні розмови, ведеться теле- і радіомовлення.

Супутники прогнозу погоди поставляють нам дані, необхідні для завчасного оповіщення про жорстокі бурі і тайфуни.

Космічні технології породили тисячі видів продукції, що використовуються у повсякденному житті, від надлегких матеріалів, що застосовуються у виробництві, до систем штучного дихання для лікарень.

Використання нових відкриттів, створення нових видів зброї і особливо атомної бомби примусило людство переглянути свою колишню безвідмовну віру в науку.

З середини XX століття сучасна наука і техніка почали отримувати на свою адресу багаточисленні критичні оцінки з боку філософів, культурологів, діячів літератури і мистецтва.

На їхню думку, техніка принижує і дегуманізує людину, оточуючи її поспіль штучними предметами і пристроями. Вона віднімає її у живої природи, ввергаючи у неприродний уніфікований світ, де мету поглинають засоби, де промислове виробництво перетворило людину в придаток машини, де рішення всіх проблем бачиться в подальших технічних досягненнях, а не в людському їх вирішенні.

Перегони технічного прогресу, які вимагають все нових сил і нових економічних ресурсів, розривають природний зв'язок з землею, руйнують традиційні основи і цінності. Під впливом технічних новин сучасне життя змінюється з величезною швидкістю.

До цієї гуманістичної критики приєдналися тривожні конкретні факти несприятливих наслідків наукових досягнень.

Небезпечне забруднення води, повітря, ґрунту планети, шкідливий вплив на тваринне і рослинне життя, вимирання незчисленних видів, корінні порушення в екосистемі всієї планети – всі ці серйозні проблеми, що стали перед людиною, заявляють про себе все голосніше і настирливіше [2, с. 91].

Ці факти, які чітко виявляють себе в сучасній науці та світогляді, говорять про їхню кризу, вирішити яку зможе тільки нова глобальна світоглядська революція, частиною якої буде і нова революція в науці.

На початок ХХІ століття світ втратив свою віру в науку, вона безповоротно втратила свій колишній образ, як залишила і свої колишні заяви про абсолютну непогрішимість свого знання.

Подібна кризисна ситуація склалась і в інших сферах людської культури.

Пошук шляхів виходу з цієї глобальної кризи ще тільки триває, риси майбутнього постмодерністського світогляду, як і нової посткласичної науки, ще тільки намічається.

Список літератури

1. Братенші В. Д., Братенші Н. В. Історія науки і техніки. Кременчук: АТК «Авіаосвіта». 2011. 124 с.
2. Бесов Л. М. Історія науки і техніки. Харків: НТУ ХПІ, 2007. 496 с.

УДК 378

Грибанова С. А., викладач-методист

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ВЕБТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТНЬОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Он-лайн освіта – це сучасний формат дистанційного навчання, який все більше замінює традиційну аудиторну освіту. Цей процес не можна ні заборонити, ні зупинити, ні загальмувати.

Сучасні педагоги стають мультимедійними педагогами, оскільки одним із найбільш ефективних способів бути почутим здобувачами вищої освіти залишається правильно обраний формат і спосіб комунікації: зробити навчання візуальним, мультимедійним та інтерактивним, так званий спосіб «цифрової» взаємодії.

Особливо важливим це питання постає сьогодні, коли є необхідність навчати і навчатись «відділено». Рішенням, яке дозволить ефективно продовжити освітній процес у форматі дистанційного навчання та розкрити напрями технологічного прогресу у навчанні є он-лайн-інструменти.

В епоху розвитку Інтернету викладач використовує різні освітні технології, поєднуючи педагогічні технології з он-лайн сервісами, створюючи якісний контент, чітку візуалізацію, щоб залучати та мотивувати здобувачів вищої освіти. Важливо щоб вибрані формати спілкування і подача навчального матеріалу приносили якомога найкращий результат.

У відкритому доступі в Інтернеті знаходяться сучасні освітні безкоштовні сервіси та інструменти навчання, які значно допомагають візуалізувати та унаочнити навчальні матеріали.